

Žiaci 5.ročníka ZŠ Bučany o besede s p. Michalom Hercegom napísali:

„Rozprávanie bolo náučné, smutné, ale aj šťastné. Super bolo, že sme dostali kartičky s našimi menami.“

„Bolo to super. Najviac sa mi páčila kniha pre nevidiacich.“

„Nechcela by som byť nevidiaca, ale ich písmo je zaujímavé. A príhody, čo ujo rozprával, boli zábavné.“

„Zaujalo ma, ako ujo rozprával o sebe. Mne sa najviac páčila príhoda s tatrovkou, ako naňho spadla jeho sestra. Som rada, že bol ochotný odpovedať na naše otázky.“

„Mne sa páčilo, ako nám priblížil život nevidiacich, príhody zo života boli zábavné – zasmiali sme sa. Kartičku s menom v Brailovom písme som si odložila.“

„Veľmi zaujímavé bolo, ako rýchlo vedel ujo písať na tom stroji. Rozprával som o tom doma. Ešte by som chcel ísť pozrieť na výstavu.“